किंच परिहासादिषुविनोदेनापिदाक्षायणीतिसंबोधयन् त्वदीयंत्वत्संबंधवाचकंगोत्रंनामयदावृषध्वजआह गृण्हाति तदाऽहंव्यपेतनर्मस्मितंयथा भवत्येवंसुदुर्मनाअतिदुःखितचित्ताभवामि तस्माद्धिनिश्चितमेतत् कुणपप्रायंव्युत्स्रक्ष्येत्यक्ष्यामि ॥ २३ ॥ दक्षंप्रत्यनुवादंकृत्वा शत्रुहन् क्रोधादिरिपुघातिन् उदीचीमुदीच्यांदिशि पाठांतरेउदङ्मुखीशांतवाक् गृहीतमौनाजलंस्पृष्ट्वाआचम्य दृक्दृशम् ॥२४॥ योगमार्गमेवाह कृत्वेति अनिलौप्राणापानावूर्ध्वाधोवृत्तिकरौनिरोधेनसमानौएकरूपौनाभिचक्रेकृत्वा ततउदानमुत्थाप्यधियासहृदिस्थापयित्वा कंठमार्गेणभ्रुवोर्मध्यमनयत् ॥ २५ ॥ महतांपूज्यतमेनश्रीरुद्रेण ॥ २६ ॥ चरणांबुजेआसवंभजनानंदम् भर्तुरपरंनददर्श देहश्चसद्यः प्रज्वलितोऽभूत् समाधिनायोऽ

गोत्रंत्वदीयंभगवान्वृषध्वजोदाक्षायणीत्याहयदासुदुर्मनाः ॥ व्यपेतनर्मस्मितमाशुतद्ध्यहंव्युत्स्रक्ष्यएतत्कुणपंत्वदंगजम् ॥ २३ ॥ मैत्रेयउवाच इत्यध्वरेदक्षमनूद्यशत्रुहन्क्षितावुदीचींनिषसादशांतवाक् ॥ स्पृष्ट्वाजलंपीतदुकूलसंवृतानिमील्यदृग्योगपथंसमाविशत् ॥ २४ ॥ कृत्वासमानावनिलौजितासनासोदानमुत्थाप्यचनाभिचक्रतः ॥ शनैर्हृदिस्थाप्यधियोरसिस्थितंकंठाद्भ्रुवोर्मध्यमनिंदिताऽनयत् ॥ २५ ॥ एवंस्वदेहंमहतांमहीयसामुहुःसमारोपितमंकमादरात् ॥ जिहासतीदक्षरुषामनस्विनीदधारगात्रेष्वनिलाग्निधारणाम् ॥ २६ ॥ ततःस्वभर्त्तुश्चरणांबुजासवंजगद्गुरोश्चिंतयतीनचापरम् ॥ ददर्शदेहोहतकल्मषासतीसद्यःप्रजज्वालसमाधिजाग्निना ॥ २७ ॥ तत्पश्यतांखेभुविचाद्भुतंमहद्धाहेतिवादःसुमहानजायत ॥ हंतप्रियादैवतमस्यदेवीजहावसून्केनसतीप्रकोपिता ॥ २८ ॥ अहोअनात्म्यंमहदस्यपश्यतप्रजापतेर्यस्यचराचरंप्रजाः ॥ जहावसून्यद्विमतात्मजासतीमनस्विनीमानमभीक्ष्णमर्हति ॥ २९ ॥ सोऽयंदुर्मर्षहृदयोब्रह्मध्रुक्चलोकेऽपकीर्तिंमहतीमवाप्स्यति ॥ यदंगजांस्वांपुरुषद्विडुद्यतांनप्रत्यषेधत्मृतयेऽपराधतः ॥ ३० ॥

ग्निस्तेन ॥ २७ ॥ खेभुविचहाहेत्यादिवादः तमेवाह हंतेतिविषादे दैवतमस्यपूज्यतमस्यप्रिया केनदक्षेणप्रकोपितासती ॥ २८ ॥ महदनात्म्यंदौर्जन्यम् अस्यसर्वत्रस्नेहएवन्याय्यइत्याहुः यस्येति येनविमता अवज्ञाता ॥ २९ ॥ दुर्मर्षमत्यसहनंहृदयंयस्य लोकेजनमध्ये चशब्दान्नरकंच यद्यतः स्वीयामंगजांसुताम् अपराधतः स्वावज्ञया मृतयेमरणायोद्यतांननिवारितवान् पुरुषद्विट् शिवद्वेषी ॥ ३० ॥